

Nuvarande Aspudden-bo bodde förut trångt och mysigt i en liten etta med sin sambo

Vem är du?

Jag är en ambitiös, positiv, driven och överlag glad kvinna som allt som oftast har något att säga. Det är inte alltid detta något är särskilt vettigt men jag säger det ändå. Jag bloggar för att skona mina vänner och kollegor från den värsta rappakaljan.

Hur bor du?

Jag bor tillsammans med min man och dotter i en trerumslägenhet i Aspudden. Vi har ett litet kök, två stora sovrum, ett pyttelitet badrum och ett något för litet vardagsrum. En ganska feldimensionerad lägenhet i mitt tycke. Men vi har gjort det bästa av lägenheten och försöker anpassa rummen efter storlek och behov. Och vi trivs!

Det bästa med vår lägenhet är att det är en hörnlägenhet med mycket sol, trots att den ligger på bottenplan, samt att det är högt i tak. Samt att vi snart kommer att ha en balkong från sovrummet. Och läget! Aspudden är fantastiskt mysigt med många grönområden och närheten till Söder.

Det absolut sämsta med vårt boende är att det är otroligt lyhört. Vi har således en väldigt nära relation till grannarna.

Hur har du bott tidigare?

Jag är uppvuxen i Innertavle, en by utanför Umeå. Där bodde vi i ett stort rött hus med vita knutar. Min familj flyttade in i huset när det byggdes 1979, samma år som jag föddes. Det var ett mysigt hus och en mycket trevlig by att växa upp i. Det fanns ganska länge en lanthandel och en låg- och mellanstadieskola.

Jag flyttade hemifrån första gången som 19-åring då jag åkte på vinst och förlust till London. Jag hade siktet inställt på frihet och lycka. Det slutade med att jag jobbade som au pair hos en familj under ett halvår innan jag ledsnade och åkte hem till mina föräldrar igen. Under ganska många år åkte jag sedan kors och tvärs i världen men återvände med jämna mellanrum till mitt föräldrahem. Flytten hemifrån var inte en särskilt dramatisk flytt för min del. Mina föräldrar har alltid haft hemmet öppet för oss utflugna barn när vi behövt det. Men visst var det skönt att bo utan föräldrarna.

Samma år som jag började studera till sjuksköterska, 2002, valde mina föräldrar att sälja mitt föräldrahem och flytta till en lägenhet inne i Umeå. Jag bodde då i en lägenhet i Umeå jag med. Visst var det tråkigt att villan inte längre finns för oss, men samtidigt förstår jag mina föräldrar. Vad ska de med 200 kvm till? Dessutom har vi ett lantställe som "alltid" funnits och som är mer hemma för mig än vad föräldrahemmet var.

Därefter har jag under några år bott i åtskilliga lägenheter både i Umeå och i Oslo tillsammans med vänner, bekanta och okända. Det har varit halvstora lägenheter som delats med allt mellan tre till nio andra personer. Jag har alltid trivts rätt bra. Har lätt för att känna mig hemma.

2007 flyttade jag med min dåvarande sambo från en stor trea i Umeå till en 1,5:a i Traneberg som vi hyrde i andrahand. Det blev några månader där innan vi hade turen att få tag på en personalbostad via mitt jobb på Ersta Sjukhus. På den vägen hamnade vi på Erstagatan på Söder, i en 1:a på 45 kvm. I den lägenheten trivdes jag aldrig riktigt. Läget var fantastiskt men lägenheten i sig kändes instängd. Jag och sambon separerade och jag flyttade till en mindre 1:a i samma hus.

Något år senare blev jag och min ex sambo tillika dåvarande särbo oplanerat gravida och under några månader bodde vi tillsammans i min lilla 1:a. Trångt och mysigt! Framför allt väldigt ekonomiskt fördelaktigt. Att vara två vuxna med heltidslöner, endast studielån, ingen bil eller bostadsrätt... en dröm för ekonomin!

Men det var trångt och vi väntade som sagt smått. Så 2009 flyttade vi till vår nuvarande lägenhet i Aspudden.

Känner du dig trygg hemma?

Mitt hem är min borg! Jag trivs hemma. Jag känner mig lugn och trygg. Just nu är jag sjukskriven för utmattningssyndrom och för mig är det en räddning att kunna känna mig tillfreds i mitt hem.

Jag har egentligen inte haft några större problem med mina grannar. När jag bodde i studentområde (i Umeå) kunde det vara fest lite väl ofta men då var man själv student och behövde inte kliva upp tidigt för att gå till jobbet. Nu är jag mer kinkig när det gäller festande grannar. Men det händer väldigt sällan. Och störs jag så säger jag ifrån, inte mer med det. Vi har bra grannar i min trappuppgång. Alla hälsar, är trevliga och ställer upp om det är något man behöver hjälp med.

Hur skulle du vilja bo?

Åh, jag har så många boendedrömmar! Här kommer mina två favoritdrömmar:

1. Jag skulle bo med min familj i en takvåning på Södermalm. Gärna i närheten av Mosebacke. Den ska vara på runt 200 kvm (men jag kan tänka mig större), ha en härlig utsikt samt en stor terrass i söderläge för trevliga grillkvällar. Vi ska ha gott om plats för vänner och släkten, som bor kvar i Norrland. Huset ska ha hiss och mysig innergård med en liten lekpark. Den ska vara inredd med saker som jag tycker om. Det behöver inte vara enhetligt i alla rum. Det ska vara hemtrevligt och snyggt!

2. Jag skulle bo med min familj i en villa i Äppelviken. Det är såklart en strandtomt. Villan ska vara modern invändigt. Yttre spelar det inte så stor roll men den ska vara på 3 plan. Högst upp finns fyra sovrum, en stor klädkammare och badrum samt en toalett. På mellanplan finns hall, kök och ett stort vardagsrum samt badrum. På bottenplan finns ett stort lekrum, allrum, tvättstuga samt gästrum och kontor. Och vi har ett stort garage med hobbyrum.

Hur använder du hemmet?

Det är mycket compact living över vår lägenhet. Vardagsrummet är det rum vi spenderar allra mest tid i. Det fungerar som matsal (vet inte vad jag ska kalla vårt minimala köksbord), för att slappa, titta på TV, använda datorn, bus och lek-rum, umgänge med vänner, arbeta...

Sovrummet ska vara lugnt! Jag har bannlyst dator och mobil från sovrummet. Vi har bara saker vi tycker om i sovrummet, förutom tvättkorgen då.

Dottern har ett eget rum med en dagbädd som går att göra till en dubbelsäng vid långväga besök. Jag håller på att inreda hennes rum så att det passar henne bättre nu när hon är lite större. Vi ska måla en byrå och en bokhylla snart.

Jag har gäster så ofta det bara går! Vänner och bekanta kommer ofta över på middag, en kopp kaffe eller fika. Jag trivs bäst hemma när jag har min familj eller vänner hos mig. När vi umgås och har trevligt. Även om det är otroligt skönt att få vara ensam hemma, sitta uppkrupen i soffan med en kopp te och njuta av tystnaden.

Jag tycker om när det är städat men gillar inte att göra just det. Så städning lejer vi ut var 14:e dag vilket är otroligt skönt. Jag gillar att ha ordning omkring mig och rensar ofta i garderober och skåp och slänger så mycket jag bara kan. Jag fullkomligt hatar att ha en massa onödiga saker omkring mig. Det stjälar energi! Jag har ständiga inredningsprojekt på gång och ger maken gråa hår med mina "att göra"-listor.